

Bertil Ljunggren

För de äldre inom Frälsningsarmén säger namnet Bertil Ljunggren mycket. Han var en välkänd frälsningsofficer och omtyckt av många på grund av sin personlighet och sina gåvor. Nu har han, 96 år gammal, den 21 oktober, befordrats till härligheten.

Han fördes in i Frälsningsarmén på grund av föräldrarnas salvationistengagemang, men valde själv sin livsväg. Han föddes i Malmö den 1 maj 1918 men kom att tillbringa sina första år i Landskrona dit familjen flyttade. I frälsningsarmékåren engagerades Bertil i ungdomsgrupper av olika slag. Han var musikalisk och blev musikanter i ungdomsmusikkåren, eller gossmusikerna, som man sa vid den tiden. Bertil spelade ventilbasun och tyckte om de dekorativa tonslingor musikchefen överstelöjtnant Klaus Östby lagt in i basunstämman. En gång kom musikchefen på besök för att öva med musikkåren och då passade Bertil på att lägga in några extra toner varför Östby avbröt övningen och på sitt norska tungomål sa: "Det må ikke vaere noen drilletoner". Detta har Bertil berättat och jag har återgivit det i boken om Östby.

När Bertil Ljunggren var 18 år blev han kadett och skulle utbildas till frälsningsofficer. Det fanns 24 andra skånska ungdomar som hade samma slags kallelse och i början av oktober 1936 anträdde de 25 en abonnerad järnvägsvagn i Malmö och for till huvudstaden. Då min fru var en av de skånska kadetterna har jag hört en hel del om den resan, och att krigsskolechefen, överste Evald Malmström skämtsamt hade sagt inför de över 100 kadetterna att ett nytt ämne skulle introduceras på schemat: skånska, eftersom inte alla förstod språket.

Efter utbildningen vid Krigsskolan blev det assistenttjänst varvad med militärtjänst för Bertil och därefter kårledaruppdrag. Det började i Årjäng och därefter följde flera kårer, bland andra Sundsvall, Helsingborg, Göteborg 1, Templet i Stockholm och Malmö 1. Tre år som ledare för FA-teamet, den grupp som hade evangeliseringsuppdrag, gjorde Bertil känd i hela landet. Då hade Bertil redan 1945 gift sig med löjtnant Anna-Greta Faegersten.

Så följde tjänst som ungdomssekreterare i Uppsala division och ledarskap vid Uppsala kår. Under den tiden fördjupade han sig i teologiska studier och kom 1969 att vigas till präst i Svenska kyrkan med komministertjänst i Hamrånge och Dannemora. Han tjänstgjorde därefter som kyrkoherde i Villberga i Uppland och i S:t Petri församling i Malmö där han var verksam under åren 1978 – 1983.

Efter pensioneringen 1983 blev bostadsorten Höllviken där han kunde vandra vid skånekusten och lyssna till vågorna brus. Det blev inte riktigt så utan det blev många vikariattjänster och under åren 1997 – 2002 var han ordförande för FDFO (före detta frälsningsofficerares förbund). Han blev en expansiv ordförande som kom att betyda mycket för medlemmarna. Han besökte de olika lokalavdelningarna och ledde möten vid många kårer.

Bertil Ljunggren var frälsningssoldat hela livet och det fanns många som märkte det även när han stod i kyrkans predikstol. Nu har Bertils sonora stämman tystnat, vi är många som kommer att sakna hans sång vid födelsedagarna. Han ringde alltid i telefonen och sjöng: "Men som din dag är skall kraften ock vara...". Döttrarna Agneta, Majvor och Birgitta med familjer omsluts av varma förböner. Begravningsgudstjänsten hölls i gravkapellet i Trelleborg med kommendör Rolf Roos som officiant.

Personligen tackar jag Gud för en god kamrat och önskar hans ande frid i Paradiset i väntan på att uppståndelsebasunerna kallar till evigt liv, då "när den evigt klara morgon gryr..." Det kommer nog att spelas efter den eviges partitur.

Sven Nilsson